

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/231/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313212640
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1313212640.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holicekej v spore žalobcu: U. K. J., I. D. XXX, B. Š., zastúpeného: Consilior iuris s.r.o., so sídlom Miletičova 23, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 11.mája 2017, č. k. 21C/130/2013-124, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom zamietol súd prvej inštancie žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti výpovede zo štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 07.06.2013, doručenú mu žalovaným dňa 11.06.2013 z dôvodu nenaplnenia predpokladov výpovedného dôvodu podľa § 47 písm. h/ zák. č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe, a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške. Na základe uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co/502/2014-92 zo dňa 16.12.2014, ktorým bol jeho v poradí prvý rozsudok zrušený a vrátená mu vec na ďalšie konanie, zaoberal sa tým, či boli splnené hmotnoprávne predpoklady pre výpoveď danú žalobcovi podľa § 47 písm. h/ Zákona o štátnej službe. Uviedol, že listom zo dňa 07.06.2013 dal právny predchodca žalovaného žalobcovi výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 46 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 47 písm. h/ a § 49 ods. 2 písm. b/ zák. č. 400/2009 Z.z. so špecifikáciou dôvodov výpovede:

- dňa 20.03.2013 bol žalobca ústne upozornený na neuspokojivý plnenie služobných úloh na úseku registrácie autoškoľ, kde porušil služobnú disciplínu menej závažným spôsobom, a to nesprávnym (nezákonným) postupom pri zrušení registrácie autoškoly č. sp. B/2013/02987 zo dňa 05.03.2015. Následne bol žalobca poučený a upozornený na nápravu a riadne plnenie služobných úloh v súlade so zák. č. 400/2009 Z.z.

- dňa 25.03.2013 bolo riaditeľom a vedúcim služobného úradu pri bežnej kontrole spisových materiálov zistené nevyzvanie účastníka konania na úhradu správneho poplatku a nesprávny postup v prípade prideleného spisu č. B/2013/02497 zo dňa 18.02.2013, čím žalobca opakovane sa dopustil porušenia služobnej disciplíny, na čo bol dňa 26.03.2013 písomne upozornený

- dňa 02.04.2013 riaditeľ a vedúci služobného úradu na základe vykonania kontroly vybavovania podaní na úseku autoškoľ zistil, že žalobca opakovane neuspokojivo plnil služobné úlohy a porušoval všeobecne záväzné predpisy pri vybavovaní nasledovných podaní:

a/ spis č. B/2013/03342 zo dňa 13.03.2013, a to nevybratie správneho poplatku s absenciou výzvy na úhradu, nesprávna výroková časť rozhodnutia, nesprávne poučenie,

b/spis č. B/2013/03591 zo dňa 19.03.2013 zistenie nesprávneho postupu pri vybavovaní spisového materiálu,

c/ spis č. B/2013/03307 zo dňa 13.03.2013 zistenie nesprávneho postupu, adresa prevádzky, "zmena" spracovaná ako "vydanie osvedčenia",

d/ spis č. B/2013/03399 zo dňa 22.03.2013 - Osvedčenie o registrácii - nesprávny postup s absenciou uvedenia miesta podnikania podľa ŽR SR,

e/ spis B/ bez čísla zo dňa 22.03.2013 - Výzva ObÚ CEDPK v BA podľa Usmernenia MDV RR SR, uvedená nesprávna informácia (uvedenie ministerstva je verejný doklad a nie je dôvod ho pre AŠ zatajovať)

f/ spis č. B/20136/03508/VTO - Oznámenie o začatí správneho konania - zmätočný text, nesprávna adresa.

Na tomto základe zistenia riaditeľ poveril pracovníkov útvaru odvolacieho, kontroly a dozoru O.. I. T. W. O.. U. Z. vykonať kontrolu vybavovania agendy žalobcom, ktorá bola vykonaná dňa 13.04.2013 a boli zistené nasledovné nedostatky v spisoch č.:

- B/2013/00965, B/2013/021103, B/2013/01107 - v spisoch sa nachádzala len kópia protokolu o skúške inštruktora: porušenie interného predpisu o správe registratúry, v spisoch sa nenachádzali originály kolkových známok: porušenie §2 Vyhl. MF č. 346/2008 Z.z. (kolkové známky majú byť nalepené na žiadosti)

- B/2013/00965 - ako hlavný spis ukončený, ale jednotlivé záznamy (spisy) neboli ukončené vo WIN ASU: porušenie interného predpisu o správe registratúry,

- B/2013/01098 - bez nedostatkov, ale nie je vo WIN ASU ukončený: porušenie interného predpisu o správe registratúry,

- B/2013/01491 - W. S., O. D. W. U., W. A. Š. G., W. T., W. I.-I. - úradná autorizácia matričnej knihy, trenažerovej a autocvičiskovej bola vykonaná skôr ako bola doručená žiadosť na úrad porušenie interného predpisu o správe registratúry,

- B/2013/02140 - dňa 08.02.2013 SPŠ Dopravná podala žiadosť o preregistráciu, vec nebola vybavená do 60 dní a právny orgán nepožiadala o predĺženie lehoty. Žiadateľ bol údajne vyzvaný na doplnenie žiadosti, o čom v spise nie je žiaden záznam. Konanie bolo prerušené podľa § 29 a § 49 zák. č. 71/1967 Z.z. o správnom konaní /správny poriadok/, žiadosť bola doplnená účastníkom konania 25.03.2013: /do 30 dní rozhodnúť/, porušenie interného predpisu o správe registratúry

- B/2013/02141 - žiadosť o registráciu AŠ Profit bola na úrad doručená 08.02.2013, nebol vybraný správny poplatok splatný pri podaní žiadosti, spis neobsahuje výzvu na úhradu správneho poplatku, po uplynutí 60 dňovej lehoty vo veci nebolo konané: porušenie § 8 a §9 zák. č. 145/1995 Z.z. o správnych poplatkoch, porušenie § 29 a § 49 zák. č. 71/1967 Z.z. /správny poriadok/, porušenie interného predpisu o správe registratúry,

- B/2013/02163, B/2013/0299, 02300 a 02306 - v spisoch absentujú originály žiadostí so zaplatením správneho poplatku o vykonaní inštruktorskej skúšky, sú len farebné kópie: porušenie § 2 vyhl. MF č. 346/2008 Z.z. (kolký majú byť nalepené na žiadosti), porušenie interného predpisu o správe registratúry,

- B/2013/03140 - v spise chýba správny poplatok účastníka J. B. za podanie žiadosti o predĺženie platnosti inštruktorského preukazu porušenie § 8 zák. č. 145/2008 Z.z. o správnych poplatkoch,

- B/2013/02987 - žiadosť o zrušenie registrácie autoškoly, vec správoplatnená dňa 25.03.2013, do doby kontroly sa v spise nenachádzal doklad preukazujúci zaslanie rozhodnutia Obvodnému úradu v Malackách, odbor živ. prostredia.

Dňa 10.05.2013 bol žalobca opakovane písomne upozornený, že neuspokojivo plní služobné úlohy pri vybavovaní mu pridenej spisovej agendy a porušuje všeobecne záväzné predpisy, čím porušuje služobný predpis č. 6/2010 (služobný poriadok) účinný od 19.11.2010, ktorý považuje skutky za porušenie služobnej disciplíny. V závere písomnej výpovede bolo uvedené, že z dôvodu, že zároveň bol žalobca písomne upozornený na možnosť skončenia štátnozamestnaneckého pomeru zo strany služobného úradu v súvislosti s porušovaním služobnej disciplíny a v súlade s právnymi predpismi nedošlo zo strany žalobcu k náprave, a ani v primerane určenej lehote neboli nedostatky ním odstránené, opakovane aj naďalej porušoval služobnú disciplínu, všeobecne záväzné právne predpisy a neuspokojivo plnil služobné úlohy, podľa § 46 ods. 1 písm. b/ zák. č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe dal žalovaný žalobcovi výpoveď z dôvodu § 47 písm. h/ zák.č. 400/2009 Z.z. Skončenie štátnozamestnaneckého pomeru malo byť prerokované so zamestnaneckým dôverníkom. Žalobca výpoveď prevzal dňa 11.06.2013.

Zo záznamu z prerokovania výpovede štátnemu zamestnancovi zo strany zamestnávateľa so zamestnaneckým dôverníkom Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Bratislave zo dňa 04.06.2013 zistil, že za prítomnosti riaditeľa a vedúceho služobného úradu A.. A. A., zamestnaneckého dôverníka A.. U. Š., pracovníčky osobného úradu D. I. sa dňa 04.06.2013 v súlade s § 74 ZP v spojení s § 120 zák. č. 400/2009 Z.z. uskutočnilo prerokovanie, ktorého

predmetom bol návrh výpovede zo strany zamestnávateľa štátnemu zamestnancovi U.. K. J., ktorý opakovane neuspokojivo plnil služobné úlohy pri vybavovaní pridelenej spisovej agendy a porušoval všeobecne záväzné predpisy, čím porušoval služobný predpis č. 6/2010 (služobný poriadok) účinný od 19.11.2010, ktorý zistené skutky kontrolou považuje za porušenie služobnej disciplíny v zmysle Prílohy - záznamu z kontroly vykonanej na úseku autoškôl; žalobca bol upozornený na možnosť skončenia štátnozamestnaneckého pomeru zo strany služobného úradu v súvislosti s porušovaním služobnej disciplíny a nakoľko v súlade s právnymi predpismi nedošlo z jeho strany k náprave a v primerane určenej lehote ani neboli nedostatky odstránené, opakovane naďalej porušoval služobnú disciplínu, všeobecne záväzné predpisy a neuspokojivo plnil služobné úlohy zamestnávateľa, sa zamestnávateľ rozhodol dať žalobcovi výpoveď podľa § 46 ods. 1 písm. b/ a § 47 písm. h/ zák. č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe; vyjadrenie zamestnaneckého dôverníka bolo bez námietok, čo potvrdil svojím podpisom. Zo služobného predpisu č. 6/2010 Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Bratislave - Služobného poriadku účinného od 19.11.2010 zistil, že služobný poriadok bližšie špecifikuje služobné podmienky uplatňované v štátnozamestnaneckých vzťahoch v služobnom úrade a upravuje porušenie pracovnej disciplíny. Služobný poriadok v zmysle čl. I bod 2/ sa vzťahuje na všetkých zamestnancov služobného úradu. V zmysle bodu 2/ mal štátny zamestnanec plniť úlohy osobne, riadne a včas, pričom bol povinný dodržiavať všeobecne záväzné právne a interné predpisy, usmernenia, príkazy, požiadavky a pokyny vedúcich zamestnancov služobného úradu. V zmysle bodu 3/ bol štátny zamestnanec povinný bezodkladne oznámiť vedúcemu zamestnancovi služobného úradu každú skutočnosť, ktorá mu bránila výkonu štátnej služby podľa opisu činnosti jeho štátnozamestnaneckého miesta. V zmysle čl. II bod 4/, porušenie zákona o štátnej službe sa považovalo za porušenie služobnej disciplíny, ak nešlo o závažné porušenie služobnej disciplíny. Za porušenie služobnej disciplíny bolo možné štátnemu zamestnancovi: a/ znížiť osobný príplatok alebo odňať na 6 mesiacov, alebo b/ dať výpoveď v súlade s § 47 a nasl. Zákona o štátnej službe. Žalobca so služobným predpisom č. 6/2010 oboznámil, čo potvrdil svojím podpisom. Poukázal tiež na to, že z výsluchu svedka A.. U. Š. zistil, že od januára 2013 pôsobil ako zamestnanecký dôverník u žalovaného, príp. jeho právneho predchodcu, v mieste výkonu práce Stará Pracháreň v Bratislave. V roku 2013-2014 bol zavolaný vedúcim úradu A.. A. a tento mu oznámil, že so žalobcom bude ukončený štátnozamestnanecký pomer z dôvodu predchádzajúcich písomných upozornení zo strany zamestnávateľa, na podrobnejšie detaily si svedok nepamätal a na otázku, či mu pri prerokovaní výpovede žalobcu bola ukázaná výpoveď aj fyzicky, svedok uviedol, že nejaké písomnosti mu ukázané boli, avšak si konkrétne na ne nepamätal. Vykonaným dokazovaním zistený skutkový stav po právnej stránke posúdil podľa § 1 ods. 4, § 60 ods. 1, § 61 ods. 1 ods.2, § 62 ods.1, § 46 ods. 1, § 47 ods. 1 písm. h/, písm. g/, § 121 ods. 2 zák. č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe v spojení s § 11a ods. 1, § 74, § 17 ods.2 Zákonníka práce a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Za nesporné považoval, že žalobca bol zaradený od 01.01.2013 do stálej štátnej služby vo funkcii samostatný radca s pravidelným výkonom štátnej služby od roku 2005. Na základe kontroly spisov v marci 2013 zo strany zamestnávateľa žalobcu, t.j. právneho predchodcu žalovaného, boli zistené viaceré nedostatky v plnení služobných povinností a nedodržiavaní služobných a právnych predpisov u žalobcu, na čo žalovaný viacerými listami upozorňoval žalobcu s možnosťou ukončenia jeho štátnozamestnaneckého pomeru, ktoré písomnosti boli riadne žalobcovi doručené a tento písomne voči nim nikdy nevzniesol žiadne námietky. Dňa 07.06.2013 dal preto žalovaný žalobcovi v zmysle § 46 ods. 1 písm. b/ zák. č. 400/2009 Z.z. výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru z dôvodu § 47 písm. h/ cit. zákona, t.j. že opakovane porušil služobnú disciplínu menej závažným spôsobom a bol v posledných 6 mesiacoch v súvislosti s porušením služobnej disciplíny písomne upozornený na možnosť skončenia štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou s tým, že porušenia služobných povinností žalobcom boli v predmetnej výpovedi riadne konkretizované jednotlivými pochybeniami. Žalobca ako dôvod neplatnosti výpovede zo dňa 07.06.2013 preukazoval nenaplnením formálnych podmienok, nakoľko nie je možné z textu výpovede jasne a určito zistiť, či výpoveď bola daná žalobcovi podľa výpovedného dôvodu § 47 písm. g/ alebo písm. h/ zák. č. 400/2009 Z.z., dôvod výpovede nebol skutkovo riadne vymedzený a bolo možné ho zameniť s iným, ako i z dôvodu, že výpoveď nebola vopred prerokovaná so zamestnaneckým dôverníkom. Z formálno-právneho hľadiska považoval predpoklady platnosti výpovede za splnené, keď bola v písomnej forme doručená žalobcovi, obsahovala skutkové vymedzenie konania žalobcu, z dôvodu ktorého mu bola daná, bola v nej jasne, určite a nespochybniteľným spôsobom vyjadrená a prejavená vôľou žalovaného dať žalobcovi výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 47 písm. h/ zák. č. 400/2009 Z.z. Konštatoval, že povinnosť zamestnávateľa vopred prerokovať s príslušným odborovým orgánom výpoveď je hmotnoprávnou podmienkou platnosti, nesplnenie ktorej spôsobuje jej neplatnosť. Uvedená povinnosť zamestnávateľa totiž smeruje k ochrane zamestnanca, aby zamestnávateľ nezneužil svoje postavenie a nedôvodne

neprepúšťal zamestnancov z pracovného pomeru, pričom účinky splnenia povinnosti zamestnávateľa vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov výpoveď v zmysle § 74 ZP nastanú len vtedy, ak žiadosť zamestnávateľa o prerokovanie skončenia pracovného pomeru výpoveďou alebo priložený návrh na skončenie pracovného pomeru výpoveďou obsahujú náležitosti výpovede určené v § 61 ods. 2 Zákonníka práce /R 47/2007/. Dospel k záveru, že záznam o prerokovaní výpovede zo dňa 04.06.2013 obsahuje všetky náležitosti výpovede v zmysle § 61 ods. 2 Zákonníka práce, t.j. dôvod výpovede, ktorý je skutkovo vymedzený tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, identifikáciu zamestnanca. Pre splnenie povinnosti vopred prerokovať výpoveď so zástupcami zamestnancov Zákonník práce neurčuje spôsob prerokovania a neodkazuje ani na § 237 Zákonníka práce s tým, že pokiaľ prerokovanie neprebehlo spôsobom tu uvedeným, je neplatné. Konkrétna forma prerokovania medzi zamestnávateľom a zamestnancom v zmysle § 237 Zákonníka práce závisí podľa čl. 1 a čl. 5 Smernice 2002/14/ES od dohody medzi zamestnávateľom a zástupcami zamestnancov. Napokon Zákonník práce dáva možnosť zástupcom zamestnancov vyjadriť sa k skončeniu pracovného pomeru, ale nedáva im možnosť zmeniť toto rozhodnutie zamestnávateľa, preto sa podľa § 74 za prerokovanie považuje, aj keď k nemu vôbec nedošlo (v uvedenej lehote). Z tohto potom vyplýva, že iba zo skutočnosti, že zástupca zamestnancov si vo svojej výpovedi v roku 2016 s odstupom 3 roky nepamätal na konkrétne okolnosti prerokovania a odsúhlasovania výpovede danej žalobcovi zo dňa 07.06.2013, nie je možné vyhodnocovať, že predmetná výpoveď zo dňa 07.06.2013 nebola prerokovaná so zamestnaneckým dôverníkom v súlade s § 74 Zákonníka práce. Poukázal na to, že zástupca zamestnancov v zápisnici o prerokovaní výpovede žalobcu obsahujúcej všetky skutkové okolnosti a dôvody rozhodnutia žalovaného uplatniť voči žalobcovi výpoveď podľa § 47 písm. h/ zák. č. 400/2009 Z.z., sa zástupca zamestnancov svedok U. U. Š. v zápisnici vyjadril tak, že k výpovedi je bez námietok, čo je však nepochybne písomne zachytené na predmetnej zápisnici v súlade s § 121 ods. 2 zák. č. 400/2009 Z.z., čím súhlas s predmetnou výpoveďou dal. Ani výpoveď svedka pred súdom v roku 2016 nepotvrdila, že by predmetná výpoveď nebola s ním ako zástupcom zamestnancov prerokovaná, len si vo výpovedi nepamätal na bližšie okolnosti, čo je pochopiteľné vzhľadom na odstup času. Poukázal v tejto súvislosti na judikát NS SR č. 2M Cdo 21/2009 z 30.03.2010. Vzhľadom na uvedené uzavrel, že výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 07.06.2013 po formálnej stránke spĺňala náležitosti a predpoklady na uplatnenie platnej výpovede. Ďalej uviedol, že výpoveď bola daná žalovaným žalobcovi podľa § 47 písm. h/ zák. č. 400/2009 Z.z. z dôvodu opakovaného porušenia služobnej disciplíny menej závažným spôsobom a bol v posledných šiestich mesiacoch v súvislosti s porušením služobnej disciplíny písomne upozornený na možnosť skončenia štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou. Uviedol, že menej závažné porušenie pracovnej disciplíny nemusí mať charakter sústavnosti a pred uplatnením tohto výpovedného dôvodu je zamestnávateľ povinný v posledných 6 mesiacoch písomne zamestnanca upozorniť na možnosť výpovede v súvislosti s porušením pracovnej disciplíny. Za porušenie pracovnej /služobnej/ disciplíny zamestnanca možno považovať zavinené porušenie povinností, ktoré zamestnancovi vyplývajú z právnych, pracovnoprávných predpisov, pokynov zamestnávateľa, z kolektívnej, či pracovnej zmluvy, resp. z pracovného alebo služobného poriadku. Obsah pracovnej disciplíny tvoria všetky právne povinnosti zamestnanca, ktoré mu vyplývajú najmä z pracovnej zmluvy, pracovného poriadku, zo všeobecne záväzných právnych predpisov a interných noriem, ako aj predpisov vzťahujúcich sa na prácu ním vykonávanú, s ktorými bol zamestnanec oboznámený, alebo mal povinnosť sa oboznámiť. Zamestnanec je v zmysle Zákonníka práce povinný dodržiavať pracovnú disciplínu. Prípady porušenia pracovnej disciplíny by mali byť stanovené v pracovnom poriadku zamestnávateľa, pričom charakter porušenia pracovnej disciplíny posúdi samotný zamestnávateľ. V Zákonníku práce nie je možné nájsť právnu kvalifikáciu porušenia pracovnej disciplíny a dokonca ani intenzitu porušenia pracovnej disciplíny, pokiaľ ide o závažné, menej závažné či obzvlášť hrubé porušenie pracovnej disciplíny. Za porušenie pracovnej disciplíny možno považovať zavinené porušenie povinností zamestnanca vyplývajúce z pracovnoprávných predpisov, z pokynov zamestnávateľa, z pracovnej, kolektívnej zmluvy alebo z interných predpisov, ako je napríklad pracovný poriadok zamestnávateľa. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca na základe služobnej zmluvy pôsobil u žalovaného, príp. jeho právneho predchodcu, ako štátny radca s povinnosťou dodržiavať služobný poriadok ako štátny zamestnanec, dodržiavať všeobecne záväzné právne a interné predpisy, usmernenia, príkazy, požiadavky a pokyny vedúcich zamestnancov služobného úradu v zmysle čl. II služobného predpisu č. 6/2010. V zmysle čl. II bod 4 služobného poriadku žalobca súhlasil a bol oboznámený, že porušenie zákona o štátnej službe č. 400/2009 Z.z. sa považovalo za porušenie služobnej disciplíny, ak nešlo o závažné porušenie služobnej disciplíny, pričom za porušenie služobnej disciplíny mohol žalovaný dať zamestnancovi výpoveď v súlade s § 47 a nasl. Zákona o štátnej službe, čo sa udialo i v prípade žalobcu. Z predložených spisov právneho predchodcu žalovaného,

ktoré v rámci výkonu práce vybavoval žalobca, mal preukázané, že žalobca skutočne v uvedených spisoch nepostupoval v súlade s právnymi predpismi (napr. zák. č. 71/1967 Z.z., zák. č. 145/1995 Z.z., vyhl. MF č. 346/2008 Z.z., zák. č. 145/2005 Z.z.) a internými predpismi žalovaného, rovnako nedodržiaval povinnosti vyplývajúce mu zo služobného poriadku - služobného predpisu č. 6/2010 čl. II bod 1,2,3, neplnil si povinnosti podľa § 60 ods. 1 písm. a/, e/, i/ zák. č. 400/2009 Z.z. tým, že neplnil úlohy riadne a včas, nevykonával potrebné úkony a rozhodnutia v zmysle všeobecných právnych predpisov, nedodržiaval zákonné lehoty na vykonanie úkonov, vyberaní správnych poplatkov, postupoval neštandardným spôsobom výzvami voči subjektom, ktorí nemali právnu subjektivitu telefonicky, čo napokon nepoprel ani samotný žalobca. Žalobca namietal charakter označenia vytykaných nedostatkov tak, že sa nejedná o menej závažné porušenie služobnej disciplíny, ale len o neuspokojivé plnenie služobných úloh. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že v čl. II služobného poriadku žalovaného v zmysle služobného predpisu č. 6/2010, s ktorým bol žalobca oboznámený a jeho povinnosťou ako štátneho zamestnanca bolo ho dodržiavať, bolo jasne charakterizované, čo sa považuje za porušenie služobnej disciplíny (nie závažné porušenie), pričom to bolo porušenie zák. č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe. Zo spisových materiálov žalovaného, ktoré vybavoval žalobca, nepochybne vyplývalo, že žalobca od 20.03.2013 bol upozorňovaný žalovaným na neuspokojivé plnenie služobných úloh na úseku registrácie autoškôl s označením charakteru porušenia ako menej závažné porušenie služobnej disciplíny, súvisiace s nezákonným postupom pri zrušení konkrétnej autoškoly, následne dňa 25.03.2013 bol žalobca žalovaným opakovane upozornený na porušovanie služobnej disciplíny menej závažným spôsobom nevyzvaním účastníka na zaplatenie správneho poplatku a nesprávneho postupu v prípade konkretizovaného spisu; tretíkrát bol dňa 10.05.2013 žalobca opäť upozornený na porušenie služobnej disciplíny menej závažným spôsobom v dôsledku zistenia nesprávneho postupu pri vybavovaní konkretizovaných spisov, podanie nesprávnych informácií účastníkom. Mal za to, že z uvedeného vyplýva, že konanie, príp. nekonanie žalobcu v rámci plnenia jeho služobných povinností, bolo možné subsumovať pod "porušenie pracovnej, príp. služobnej disciplíny menej závažným spôsobom", do ktorej kategórie bezpochyby spadá nedodržiavanie právnych, interných predpisov pri výkone práce zamestnancom. Nestotožnil sa s vyjadrením právneho zástupcu žalobcu, že vytykané nedostatky žalobcu spadajú pod charakter "neuspokojivého plnenia služobných povinností", nakoľko charakter a porušenia viacerých právnych a interných predpisov spadajú pod charakter "porušenia služobnej disciplíny", ako si to aj ustálil žalovaný v služobnom poriadku. Z dôvodu, že vykonaným dokazovaním mal splnené, že žalobca opakovane porušil služobnú disciplínu spôsobom menej závažným, pričom v posledných 6 mesiacoch od dania mu výpovede zo dňa 07.06.2013 bol v súvislosti s porušením služobnej disciplíny písomne upozornený na možnosť skončenia štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou, pri naplnení § 47 písm. h/ zák. č. 400/2009 Z.z. v súlade s § 61 ods. 2 Zákonníka práce ustálil, že predmetná Výpoveď daná žalobcovi žalovaným dňa 07.06.2013, ktorá bola žalobcovi doručená dňa 11.06.2013, spĺňa aj hmotnoprávne podmienky jej platnosti, preto žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol. O nároku na náhradu trov konania procesných strán rozhodol podľa § 255 ods. 1, §262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému ako úspešnej procesnej strane priznal voči žalobcovi, ktorý bol v spore neúspešný, nárok náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca domáhajúc sa jeho zmeny tak, aby bolo jeho žalobe vyhovené, alternatívne jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, s poukazom na § 365 ods. 1 písm. b/, písm. f/, písm. h/ CSP. Namietal, že pokiaľ súd prvej inštancie vychádzal z obsahu záznamu z prerokovania výpovede zo dňa 04. 06. 2013, založenom v súdnom spise na čl. 101, táto listina mu nebola doručená a nebola ani zo strany konajúceho súdu oboznámená, nemal možnosť sa k nej vyjadriť, ani spochybníť jej obsah, ktorým postupom došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Uviedol, že z obsahu záznamu sa nedá zistiť, či bola zamestnaneckému dôverníkovi predložená samotná výpoveď alebo jej návrh, a či dôvody výpovede oboznámené zamestnaneckému dôverníkovi sa zhodujú s tými, ktoré boli vo výpovedi samotnej uvedené, keď samotný zamestnanecký dôverník v postavení svedka vypovedal, že sa nepamätá, aké doklady mu v súvislosti s prerokovaním výpovede boli žalovaným predložené a nevedel sa ani presne vyjadriť, aký mal byť použitý výpovedný dôvod. Naďalej preto zotrval na stanovisku, že prerokovanie výpovede zákonným spôsobom žalovaný v konaní nepreukázal a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Vytykal súdu prvej inštancie posúdenie jeho konania ako menej závažného porušenia pracovnej disciplíny, hoci nedostatky, ktoré mu boli vytykané vo výpovedi, mali charakter neuspokojivého plnenia služobných povinností.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil vykonané dôkazy, tvrdenia strán, a na ich základe dospel k správnym skutkovým zisteniam a právnym záverom. Navrhol preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

4. Odvolací súd; s poukazom na § 470 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP") účinného od 01.07.2016; preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach žalobcom uplatňovaných odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné

5. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie vykonal; v rozsahu dôkazných návrhov strán; všetko potrebné dokazovanie na posúdenie medzi stranami spornej platnosti výpovede zo štátnozamestnaneckého pomeru danej žalovaným žalobcovi listom zo dňa 07.06.2013, z hľadiska všetkých relevantných prostriedkov procesného útoku, ktorými žalobca preukazoval dôvodnosť svojho nároku, ako aj prostriedkov procesnej obrany, ktorými žalovaný popieral uplatňovaný nárok, jeho skutkové zistenia majú oporu vo vykonanom dokazovaní, keď vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, z prednesov sporových strán a z obsahu spisu vyplynuli najavo, následne tieto; v súlade so zásadou voľného hodnotenie dôkazov (§ 191 CSP); správne vyhodnotil a dospel tak k správnym skutkovým záverom, z ktorých vyvodil aj správne právne závery, keď na vec aplikoval zodpovedajúce ustanovenia zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe v spojení s ustanoveniami Zákonníka práce, ktoré aj správne vyložil a svoje úvahy vedúce k zamietnutiu podanej žaloby; z dôvodu, že považoval za splnené všetky hmotnoprávne; formálne aj obsahové; predpoklady platnosti výpovede zo štátnozamestnaneckého pomeru danej žalovaným žalobcovi; aj vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil, keď svoj myšlienkový postup dôkladne vysvetlil, a to nielen s poukazom na zistené rozhodujúce skutočnosti a z nich vyplývajúce skutkové závery, ale tiež s poukazom na prijaté právne závery, a zároveň sa podrobne a právne precízne vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán a dôsledne posúdil opodstatnenosť všetkých právne a skutkovo relevantných námietok strán súvisiacich s predmetom konania.

6. Žalobca vo svojom odvolaní už len zopakoval svoje námietky a argumenty prednesené pred súdom prvej inštancie, ktorý sa v odôvodnení svojho rozhodnutia dôsledne vysporiadal s tým, prečo na ne neprihliadol, a náležite poukázal na všetky podstatné skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia, a preto jeho rozhodnutie možno považovať v tomto ohľade za presvedčivé. So zreteľom na uvedené odvolací súd považuje skutkové a právne závery súdu prvej inštancie za správne a v celom rozsahu sa preto stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ktoré viedli súd prvej inštancie k týmto záverom, tieto si osvojuje v celom rozsahu a v podrobnostiach na ne odkazuje. Odvolanie žalobcu nie je spôsobilé; z hľadiska ním uplatňovaných odvolacích dôvodov a ich obsahového vymedzenia; spochybníť správnosť záverov súdu prvej inštancie, na ktorých založil svoje rozhodnutie.

7. S poukazom na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie; vrátane súvisiaceho, odvolacími dôvodmi osobitne nenapadnutého, výroku o náhrade trov konania; ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

8. V ustanovení § 74 Zákonníka práce sa vymedzuje povinnosť zamestnávateľa pri skončení pracovného pomeru výpoveďou alebo okamžitým skončením pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru, ako hmotnoprávnu podmienku platnosti uvedených právnych úkonov zo strany zamestnávateľa, nesplnenie ktorej v nadväznosti na ustanovenie § 17 ods. 2 Zákonníka práce spôsobuje ich neplatnosť.

9. Podľa ustálenej súdnej praxe, z ktorej vychádzajú aj závery súdu prvej inštancie, účelom uloženia povinnosti zamestnávateľovi vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov výpoveď danú zamestnancovi; pod sankciou neplatnosti; je poskytnúť ochranu zamestnancovi pred prípadným zneužívaním postavenia zamestnávateľa. Účinky splnenia tejto povinnosti zamestnávateľa nastanú, len ak je pri prerokovaní výpovede dôvod výpovede vymedzený tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom. Prerokovanie výpovede zástupcami zamestnancov sa musí uskutočniť vždy vo vzťahu ku konkrétnemu výpovednému dôvodu, pričom za platnú možno považovať len výpoveď, ktorej dôvod je totožný s výpovedným dôvodom uvedeným pri prerokovaní výpovede zamestnávateľa zástupcami zamestnancov. Z hľadiska povinnosti prerokovať výpoveď zamestnávateľa

vopred je potrebné uviesť, že hmotnoprávna podmienka v zmysle § 74 Zákonníka práce je splnená, ak je výpoveď prerokovaná predtým, než zamestnávateľ voči zamestnancovi prejaví vôľu skončiť s ním jednostranne z určitého výpovedného dôvodu pracovný pomer. Pokiaľ bola výpoveď takto vopred prerokovaná, môže zamestnávateľ vychádzať z jej prerokovania dovtedy, kým trvá výpovedný dôvod, ku ktorému sa vzťahuje tak výpoveď, ako aj hmotnoprávna podmienka výpovede - jej prerokovanie zástupcami zamestnancov. Len ak zamestnávateľ v čase od prerokovania výpovede zástupcami zamestnancov do prejavenia svojej vôle voči zamestnancovi chce v porovnaní s už prerokovanou výpoveďou zmeniť výpovedný dôvod, či už v dôsledku toho, že zamestnancovi chce dať výpoveď na základe iného zákonného ustanovenia alebo v dôsledku toho, že mu výpoveď chce dať na základe iného skutkového podkladu, musí výpoveď prerokovať so zástupcami zamestnancov podľa § 74 Zákonníka práce, pretože v tomto prípade so zreteľom na uvedené zmeny ide o novú výpoveď. Pokiaľ však k takýmto zmenám nedôjde, nevyžaduje sa (nové) prerokovanie výpovede, ak v nej uplatnený výpovedný dôvod už bol prerokovaný zástupcami zamestnancov v súlade s § 74 Zákonníka práce a jedinou odlišnosťou listiny, ktorá obsahuje zástupcami zamestnancov prerokovanú výpoveď, a listiny, ktorá obsahuje zamestnancovi danú výpoveď, je rozdielny dátum vyhotovenia.

10. Prerokovaním sa rozumie taká forma spolupráce medzi príslušným orgánom a zamestnávateľom, pri ktorej sa prejednávajú všetky podstatné okruhy otázok skôr, než sa vo veci rozhodne; právo vo veci rozhodnúť má však iba zamestnávateľ. Zákonník práce nestanovuje formu prerokovania výpovede zástupcami zamestnancov, účelom uvedeného ustanovenia je aby zámer zamestnávateľa skončiť pracovný pomer bol oznámený zástupcom zamestnancov, a aby im bola daná možnosť k tomu zámeru sa vyjadriť.

11. V preskúmvanej veci založil súd prvej inštancie svoje závery o platnosti výpovede zo štátnozamestnaneckého pomeru z hľadiska jej prerokovania so zástupcami zamestnancov na žalovaným predloženom písomnom zázname z prerokovania výpovede so zamestnaneckým dôverníkom zo dňa 04.06. 2013 a na svedeckej výpovedi A.. Š., ktorý pôsobil ako zamestnanecký dôverník u právneho predchodcu žalovaného.

12. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný sa vyjadril k žalobe písomným podaním zo dňa 16. 08.2013, v ktorom okrem iného poukázal na to, že výpoveď bola dňa 04.06.2013 prerokovaná so zamestnaneckým dôverníkom, ktorý po oboznámení sa s dôvodmi výpovede nemal proti nej žiadne námietky, a preto dodržal § 74 Zákonníka práce. Žalovaný k tomuto svojmu písomnému podaniu pripojil aj listinný dôkaz - záznam z prerokovania výpovede zo dňa 04.06. 2013, založený na č.l. 37. Na pojednávaní dňa 28. 02. 2014 súd prvej inštancie oboznámil obsah spisu s tým, že strany netrvali na podrobnom oboznamovaní spisu, nakoľko im bol známy. V odôvodnení (v poradí prvého) rozsudku č.k. 21C/130/2013 - 73 zo dňa 28. 02. 2014 súd prvej inštancie uviedol, že vykonal dokazovanie okrem iného aj záznamom z prerokovania výpovede štátnemu zamestnancovi zo strany zamestnávateľa so zamestnaneckým dôverníkom zo dňa 04. 06. 2013, avšak z uvedeného dôkazu nevyvodil žiadne právne závery, keď konštatoval, že námietkou žalobcu týkajúcou sa neprerokovania výpovede vopred so zamestnaneckým dôverníkom v zmysle § 74 Zákonníka práce sa bližšie nezaoberal pre jej nadbytočnosť. Na pojednávaní dňa 06. 10. 2015 žalovaný; za prítomnosti právneho zástupcu žalobcu; na preukázanie prerokovania výpovede so zástupcami zamestnancov opätovne založil do spisu záznam zo dňa 04.06.2013, ktorý sa nachádza na č.l. 101. Dokazovanie oboznámením spisu súd prvej inštancie opätovne vykonal na pojednávaní dňa 11.04. 2017.

13. S poukazom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že dokazovanie listinou - záznamom zo dňa 04.06.2013, bolo vykonané oboznámením na pojednávaní dňa 28. 02. 2014 v súlade s ust. § 129 ods. 1 O.s.p. (§ 204 CSP), a bol preto tento listinný dôkaz spôsobilým podkladom pre zisťovanie skutkového stavu tak, ako bol správne ustálený súdom prvej inštancie a strany sporu mali možnosť v konaní uplatniť svoje právo sa k týmto dôkazom vyjadriť § 123 O.s.p. (čl. 9 CSP). Súd prvej inštancie k skutkovým zisteniam, na ktorých založil svoje rozhodnutie, tak dospel v súlade s § 122 ods. 1 a § 129 ods. 1 O.s.p. (188 ods. 1 CSP a § 204 CSP), a preto v konaní pred súdom prvej inštancie nedošlo k procesnej vade majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a ani k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces odňatím mu možnosti konať pred súdom prvej inštancie.

14. Zo záznamu z prerokovania výpovede žalovaným so zamestnaneckým dôverníkom zo dňa 04.06.2013 nepochybne vyplýva, akými skutkami sa mal žalobca dopustiť porušenia služobnej disciplíny odkazom na kontrolou zistené skutky podľa priloženého záznamu z kontroly vykonanej na úseku autoškôl, ktorými žalobca neuspokojivo plnil služobné povinnosti pri vybavovaní pridelenej spisovej agendy a porušoval všeobecne záväznú a interné predpisy, a tým, že porušil služobný predpis č. 6/2010 (služobný poriadok), dopustil sa porušenia služobnej disciplíny. Taktiež z tohto záznamu vyplýva uplatnenie výpovedného dôvodu zamestnávateľom podľa § 47 písm. h) zákona

č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe s poukazom na predchádzajúce písomné upozornenie žalobcu na možnosť skončenia služobného pomeru zo strany služobného úradu v súvislosti s porušovaním služobnej disciplíny.

15. Výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 07.06.2013 tak bola prerokovaná ako z hľadiska skutkov kladených žalobcovi za vinu, tak aj z hľadiska uplatneného výpovedného dôvodu, teda v rozsahu náležitostí vyplývajúcich z § 61 ods. 2 Zákonníka práce, a nevznikli pochybnosti o tom, že by dôvod výpovede bol prerokovaný z hľadiska jeho vymedzenia spôsobom, ktorý by umožňoval jeho dodatočnú zameniteľnosť s iným dôvodom. Zamestnanecký dôverník tak mal k dispozícii dostatočné informácie o tom, za ktoré skutky žalovaný dáva žalobcovi výpoveď a z akého výpovedného dôvodu, tak, aby mohol zaujať svoje stanovisko, a preto nemožno dospieť k záveru, že prerokovanie výpovede bolo v tomto prípade len formálne, bez reálnej možnosti zamestnaneckého dôverníka prerokovať so zamestnávateľom takúto výpoveď a vyjadriť sa k nej s dostatočnou znalosťou. Skutočnosť, že zamestnanecký dôverník týmito informáciami disponoval, potvrdzuje aj jeho svedecká výpoveď, v ktorej si síce na bližšie okolnosti jej prerokovania nespomenul s odstupom času vyše dvoch rokov, ale mal vedomosť o tom, že pracovný pomer mal byť ukončený z dôvodu predchádzajúcich upozornení zo strany zamestnávateľa, potvrdil, že mu boli dané na nahliadnutie nejaké písomné doklady; čo bolo ich predmetom si nepamätal; a vyslovil pravdepodobnosť, že výpovedný dôvod sa týkal porušenia pracovnej disciplíny.

16. V danom prípade žalobca vytýkanými skutkami, ktorými sa dopustil menej závažného porušenia pracovnej disciplíny, porušil zákonom uloženú povinnosť štátneho zamestnanca plniť si služobné povinnosti riadne (§ 60 ods. 1 písm. e/ zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe v spojení s čl.II bod 2 služobného poriadku), keď v pridelených veciach nepostupoval správne, resp. zákonne. Odvolací súd sa nestotožnil so žalobcom, že za vytýkané konanie mu mala byť daná výpoveď podľa § 47 písm. g/ zákona č. 400/2009 Z.z. pre neuspokojivé plnenie si služobných úloh, nakoľko tento výpovedný dôvod sa uplatní v prípadoch, keď si zamestnanec plní svoje služobné povinnosti riadne v súlade s právnymi predpismi vzťahujúcimi sa na výkon jeho práce, napriek tomu však zamestnávateľ nie je spokojný s jeho prácou, resp. s plnením si jeho povinností, pretože nespĺňa jeho predstavy alebo očakávania; v danom prípade by došlo k naplneniu tohto výpovedného dôvodu napr. vtedy, ak by žalobca pracoval pri vybavovaní agendy pomaly a nevybavil by primeraný počet vecí.

17. Vzhľadom na vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvej inštancie by odvolací súd posudzovaním odvolacích námietok žalobcu už len opakoval správnosť záverov súdu prvej inštancie, ktorý po dôkladnej úvahe vydal svoje rozhodnutie v súlade s platnou právnou úpravou. Žalobca len zopakoval skutočnosti, na ktoré poukazoval, a ktoré odprezentoval aj pred súdom prvej inštancie, pričom na dôkladnom zvážení a správnom vyhodnotení aj týchto skutočností a tvrdení spočíva prvoinštančným súdom vydaný rozsudok.

18. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, priznal proti žalobcovi v celom rozsahu nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré mu vznikli v súvislosti s bránením sa proti uplatňovanému nároku. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho

súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).